

סרן סולוביץ אברהם ("סולו")
948695

בן יהודית ואלכסנדר הכהן
נולד ב- י"א אדר תשי"ז 3.3.1947
התגייס לצה"ל באוקטובר 1964
שרת בגדוד "ברק" (12)
נפל ב- א' סיוון תשכ"ז 9.6.1967
בקרבת תל פאחר
צוין לשבח על-ידי אלוף פיקוד הצפון.

סלווויץ אברהם,

בן אלכסנדר הכהן ויהודית. נולד ביום י"א באדר תש"ז (3.3.1947) בעיר וינדשיים אשר בגרמניה. עוד לא מלאו לו שנתיים וחוריו עלו אתו לארץ. על חוריו עברו כל מדורי הגיחונם הנאצי ובבואם לחוף מבטחים תקעו יתד באזור. אברהם למד בבית הספר היסודי של "המזרחי" שבמקום אך חוריו, שדם הלוצים היה בהם, נענו לקריאה "מן העיר אל הכפר" ונתנו ידם להקמת המושב "יד נתן" ואברהם עבר לבית הספר שבמרכז הכפרי "נחורח" עד שסיים בו את לימודיו. גם כאן, כבאזור, גילה כישרונות מעולים ותכונות נפלאות כתלמיד וכחבר. את לימודיו התיכוניים המשיך בבית הספר התיכון הריאלי שבראשון לציון וסיים אותם בתיכון ערב בתל אביב. הוא הצטיין בלימודיו ונמשאו היו מתמטיקה, פיסיקה וכימיה וכל הקשור במדע. הוא היה אומר: "ספרות היא חולמנים; אני אדם מועשי ולכן אוהב אני את המדע". עד מהרה גמר את לימודיו התיכוניים אך בגלל גילו הצעיר לא הורשה לגשת לבהינות הבגרות, אולם בבוא זמן ניגש אליהן וקיבל ציונים גבוהים מאד. אברהם היה רציני ברוחו אך זה לא מנעו מהיות ספורטאי והשתתף ב"הפועל" באזור. כן אהב לטייל במרחבי הארץ. בלע נטייה היה לעזור לכל ואף אם לא הכיר את האדם. בת שחוק היתה מרחפת על שפתיו ועם כל רצינותו היתה בו חרוות חיים ועליזות. אהוב היה על כל יודעיו. לאחר גיוסו לצה"ל באוקטובר 1964 היה חניך מצטיין. לאחר המיונות נשלח לקורס מ"ב של היל הרגלים וסיים אותו כחניך מצטיין. אחרי תקופה קצרה הומלץ לקורס קצינים קרביים שגם אותו סיים בהצלחה רבה. כסגן-משנה קרבי עבר קורס-צניחה שזיכה אותו בכנפי צנחן. אברהם ביקש לפקד על מחלקה קרבית ב"גולני" ומבוקשו זה ניתן לו הוא נעשה לסגן מפקד פלוגה בדרגת סגן. בצאתו לחיים האזרחיים היתה תכניתו ללמוד באוניברסיטה ובינתיים מצא עבודה בבית בדפוס של "מעריב" כפועל בלתי-מקצועי. היה נקרא למילואים מפעם לפעם ובאחד מימי המתרחות שלפני מלחמת ששת הימים קם ואמר: "אני הולך לצבא!" הוא חזר אל פלוגתו והופקד לפקד עליה. ראשית לחם במשולש הגדול ולאחר מכן עבר לחזית שניה הרמת הסורית. בקרב שנערך בתל פאחר ביום החמישי לקרבות, הוא א' בסיון תשכ"ז (9.6.1967), גילה אומץ לב למופת בפיקוד על פלוגתו ושימש דוגמה לחייליו. בעת הלחימה רץ תמיד ראשון ולא נתן לאיש לעבור אותו והראה התנדבות כשירותו. הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי בעפולה ולאחר זמן הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סרן. אלוף פיקוד הצפון ציין את שירותו לשבח על אומץ לב ורוח התנדבות. וזה תיאור המעשה שבתעודת הצל"ש: "לפני הקרבות התנדב לשרת ביחידה אף על פי שלא השתייך למילואיה. ביום ה-9 ביוני 1967, בעת כיבוש תל פאחר, שימש כסגן מפקד פלוגה. נטל את הפיקוד על הפלוגה לאחר שמפקדה נהרג. עלה על היעד בזחלים אחד, קפץ ראשון לתעלות ונפל לאחר שטיהר בעצמו את חמישים המטרים הראשונים של תעלת הקשר". ב"יסודות", בטאון הסדרות פועלי הבניין, הועלה זכרו.

"יהי זכרו ברוך"

בתקופת שירותו הצבאי

במסדרים

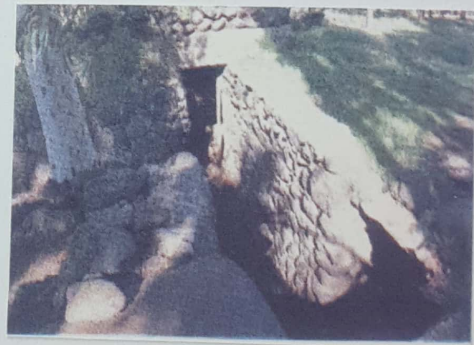
בדרך אל היעד

תעלות לחימה על התל

אנדרטה לזכר הנופלים בקרב

שר הבטחון

גברת איבוא ומר אלכסנדר סולוביץ היקרים ,

הרשו נא לי להשתתף בכל לב באבלכם בהילקח מכם
אברהם (פרנסוא) ז"ל.

סגן אברהם סולוביץ ז"ל נתן את חייו למען מולדתו.
הוא נפל בקרב שנערך בתל-פאחר ביום ששי, א' בסיון
תשכ"ז (9.6.67).

אברהם (פרנסוא) ז"ל גילה אומץ לב למופת בפיקוד
על הפלוגה. היה דוגמא ומופת להייליו. בעת הלחימה
בתעלות רץ תמיד ראשון. אברהם (פרנסוא) שירת בגדודו
מתוך התנדבות. שרותו - צויין לשבח.

זכרו של סגן אברהם סולוביץ ז"ל הינו קודש
וניצרנו בלבנו בגאון.

יהא זכרו ברוך.

ביקר,

משה דייק - רב-אלוף
שר הבטחון

תמוז תשכ"ז
יולי 1967

הצל"שים של פיקוד צפון

צל"שים לגיבורים במערכות הצפון

— סגן יעקב אריז —

25 לוחמים מצטיינים בחזית ה" צפון, מהם עשירי ענפלי מקרבות מרחמת עשת הימים, וכו' אתמול, כשכח מרגש וגבע ללב, בציור- לשבת מאלוף פיקוד הצפון אלוף רב אלקנה.

ב"בית גלרי בקרת חיים בנוכחות הלוחמים בני משפחת הנוסלים, מר קרי-חסיבות ומסרי חזית הצפון, העניקו מאלוף אלעזר את מגילות ה" קלף עליהן בחקקו שורות מעשות ה" מספרות על מעשים כה גדולים. היה זה טכס קשה, שחברו בו העצב והגא- ה; מצעד של לוחמים עשירים ללא- חת-ומשפחות אשר שכלו את קריהו. לפני מאות הקוראים עלו על בימת העץ בני משפחות הגיבורים והלוחמים ששיח מקרבות צפונים לקבל את התעודה הנצחית מידיו של מסקר חזית הצפון.

בקרל רוט, איטי, סיכס, "דודי" את הענקת הצל"שים: "משפחות שכו" לות, חברי המצוינים לשבח, אורחים ומפקדים. מלחמת ששת הימים הייתה הגדולה במלחמותינו. הייתה המלחמה על קיומו של עם ישראל. צה"ל לחם באויבים העדיפים בגדלים ועדיפים בכמויות של נשק חדיש ומשוכלל שהועמד לרשותם. לכך הנצחון הוא נצחוננו של הלווחם הישראלי, הוא שלחם בגבורה, לא משנאה באה ה" גבורה; הייתה זו גבורה של אהבת מולדת, באמונת לבם ואהדת לוחמים. מאות האלפים גילו מעשי גבורה, לו בלחימה באויב הון בעזרה לחברו. הם מקרב אלה נבחרו המצטיינים אשר נועדו לייצג ולסמל את גבורת ישראל. להם ניתנים צינורים לשבח על ידי המטכ"ל, מפקדי הפיקודים, מפקי החטיבות והגדודים. אני מצוין הי עם לשבח את המצטיינים במערכות אלו, אשר גיטשו בקרבות הכיבוש הנרי השומרון וברמת הגולן, בדמם נמשש על אלה שלחנו ובדמכם אתם — גיבחנו, המעשים אשר סופרו או תלום היו מופת לדורות, קבלו צינורים האלה את הכרתו של עם ישראל ואת תודת העם".

הגיבורים עולים לבמה

בפתחה ניגנה תזמורת צה"ל, "תרו" ה לישראל" מאת פאול בן חיים, מנחה עמיקם גורביץ קרא, "זכור" גילו נעמי פלג קראה, מסדר לגופל יית הצפון" מאת חיים הפרי. אחר-כך קראו שמות המצטיינים ותארו מע" ידם אשר הביאו להענקת הצל"ש. הבימה עלו טוראים, נגידים ולצ"י מן השריון, חיל הרגלים, ההנדסה ונותנים, אנשי סדיר, קבע ומילוי. גיבורי תל-פחיה, צומת קבטיה, צב קלעה, ותל עינית, באו אלמ"ר ויתומים הור"ים שכולים חלקם אלה עלו בבכי, רובם בשפתים וצוות האלוף צעד אליהם, העניק התעודה ולחץ דם.

וכי הצל"שים בצפון הם: סגן אלוף משה קליין (מוסא) צוין לשבח על צבקות במטרה ה" דוגמה אישית. בעת הקרב על

תל-פחיה, אשר הוא טיקד על הכוח שנועד לכבוש את תתל. * רביסון אלכסנדר קרינסקי ז"ל צוין לשבח על זימנה ואומץ לב ב" קרב הסתער בראש קבוצת חיילים על תל-פחיה, למרות שלא היה שייך ליחידה.

* סגן אברהם סולוביץ ז"ל צוין על אומץ לב ורוח התנדבות. נהרג בעת שטיהר את תעלות הקשר בתל-פחיה.

* סמל אברהם רימון ז"ל צוין לשבח על דבקות במטרה והקרבת נפש, נלחם בתל-פחיה ולמרות שנפ" צע לא נתן שיטטלו בו אלא ציונה על חייליו להמשיך בתקדמותו.

המשיך להלחם עד מותו

* רביסון רפאל מוקדי ז"ל צוין לשבח על אומץ לב ודבקות במטרה בעת לחימת השריון באזור הכפר קלעה. נטל את הפיקוד על הגדוד לאחר שנפגע המג"ד והמשיך במילוי המשימה עד שנפגע ונהרג.

* טוראי מנחם יעקוביץ ז"ל צוין על אומץ לב ומסירות למופת. בעת הקרב ליד רכסי קבטיה, באש האויב ותוך חירוף נפש זינק מהזחלים לספל בפצועים, עד שנפגע ונהרג.

* סמל יקותיאל גוביץ ז"ל צוין על אומץ לב והתנהגות למופת בשדה הקרב. בצומת קבטיה יצא לחלץ טאנק בוער ולבדוק אם יש בו נפגעים. תוך כך נפגע ונהרג.

* סמיר אלישע בן-עמי ז"ל גילה התנדבות ודבקות במטרה בקרב על צומת קבטיה. כשנפגע הטאנק שלו סירב לגטשו, אירגן את הצוות והמ" שיך לנסות ולהלץ את הטאנק תוך גיהול קרב עם האויב. בנסיגותיו לחלץ את הטאנק נפגע ונהרג.

* רבי"ט יגון שמואל ז"ל גילה אומץ לב ודבקות במטרה בעת ההפג"ש זה הסורית ב"9 ביוני. שירת כמכין תחמושת לסוללת תותחנים, סירב לת" פוט מחסה, המשיך לפעול תוך כדי כך נפגע מפגיעה ישירה ונהרג.

* טרי"ש נסים זעירא ז"ל צוין לשבח על אומץ לב ודבקות במטרה. שירת כקשר בסוללת מרגמות כש" נפגעה הסוללה יצא לחקו את קו התלפון ונהרג מפגיעה ישירה תוך עבודתו.

* טוראי דוד מורחי צוין על או" מץ לב בקרב, בעת הקרב על תל-פחיה נפגע הוחל"ם בו נע. הוא חת" דבב לרוץ ולהביא תחמושת למרות האש החזקה של האויב.

* סרון אהרון טנא (שננבאום) — על אומץ לב, כושר מנהיגות ורוח התנדבות. שירת כמפקד יחידת הנד" סה חטיבתית, בהיותו בעמק דותן אירגן את כוחו בלי שנתבקש בכח חילוק, תוך כדי הפעולה נפגע רוב חל"מי וכלי רכבו נפגע שלוש פע" מים. אף על פי כן המשיך במילוי המשימה תוך גילוי אומץ לב וכושר מנהיגות.

אומץ לב, דבקות במטרה

לב תושיה ודבקות במטרה בעת-ה החקקה ליד הכפר יעבן. נשאר ב" וחלים כדי לחסות על הפערות מה לקחו למרות האש שנורתה עליו. אף העובדה שרוב חבריו בוחלים נגדו והוא נפצע קל, המשיך להפעיל את המקלע וכשהוחלים החל לבעו לא איבד עשונותיו והדמים את ה" מגוע. רק לאחר פעולה זו התעלן וחולץ.

* טוראי ברוך ויגור חילץ פצועים בעת הקרב על דרדרה. למרות של הוכשר כחובש, טיפל בכל פצועי ה" יחידה במסירות ובקור רוח.

* סמל יעקב הגדלסמן: בקרב על תל עזאויאת הוביל את היחידה בתעלות ורץ ראשון כדי לסהר את הנוגרים של האויב במקום.

* טוראי אליהו גימל — בתנועה אל תל-פחיה נפגע וחל"מו. הוא חת" אל הוחל"ם שנפגע להביא תחמושת ולאחר שהגיש מים לפצועים, המשיך להשתתף בקרב ונפצע פצעים קלים.

* רבי"ט יעקב גרשפל צוין לשבח על גילוי אומץ לב ודבקות במטרה בקרב על תל-פחיה. היה בראש חילית הפצועים וחילצם.

ניתוח במוצב סורי

* סגן ד"ר יצחק גליק — על אומץ לב ודבקות במטרה. ביצע ניתוח מטובך במוצב סורי שנכבש וטרם טוהר.

* טוראי עמוס בודה — על אומץ לב, רוח התנדבות והתנהגות למופת, בקרב ליד קבטיה. למרות שנפגע המ" שיך להפעיל נשקו ושירת במשימת חילוק.

* סגן חיים בקר — על אומץ לב ויזומה בקרב על ג'לבינה. למרות שלא נצטווה, התפרץ למוצב לפני פריצת הגדרות, חיסל עמדות ואיפשר לכוח לחזור פנימה.

* רבי"ט יצחק אברמוביץ — על אומץ לב ורוח התנדבות. בעת הקרב על ג'לבינה, נפגע חילץ מן המוקם, חילץ מן המוקם, חילץ מן המוקם, חילץ מן המוקם.

* סמל צבי שץ — על אומץ לב ותושיה רוח התנדבות. בעת הקרב על מוצבי הרמה כיבה חטמל טאנק שעלה באש, למרות האש שנורתה עליו חת" פוצציות תחמושת ברכב הברזר.

* סגן יוסף שייך צוין על אומץ לב, פושד מנהיגות ודבקות במטרה. בקרב על צומת קבטיה עלה על מארב טאנקים, אירגן במהירות את הגוף ופינה את נפגעי מן המוקם.

* טוראי יגאל סולקיס — על אומץ לב ותושיה רוח התנדבות. בעת הקרב על דרדרה חילץ מן המוקם פצועים ללא פקודה, במשך שעות רבות, בציר שהיה נתון רוב הזמן לאש האויב.

* רס"ל משה מסרי — על אומץ לב ורוח התנדבות במוצב סוסימא. כשנפגעה אחת המרגמות, חילץ מן העמדה פצועים, הוציא מבטח חתמ"ד

לאות ולעדות

כי סגן סולוביץ אברהם (סולו) ז"ל

מ.א. 948695

גילה אומץ לב

הראוי לשמש מופת

במלחמת ששת הימים

תיאור העיטור

לפני הקרבות התנדב סגן אברהם סולוביץ ז"ל לשרת ביחידה, למרות שלא השתייך למילואיה. בעת כיבוש תל פאחר ביום ה-9 ביוני 1967 שימש כסגן מפקד פלוגה. הוא נטל את הפיקוד על הפלוגה, לאחר שמפקדה נהרג. סגן אברהם סולוביץ ז"ל עלה על היעד עם זחלים אחד, קפץ ראשון לתעלות ונהרג, לאחר שטיהר אישית 50 מטר ראשונים של תעלת הקשר.

על מעשה זה הוענק לו

עיטור המופת

לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל

רא"ל דוד אלעזר
ראש המטה הכללי

נסיך תשליג
אפריל 1973

מופת נתיקד לבית ישראלי (ניחוקאל רב, מ)

גיבורי תל-פאחר

סמל יקותיאל גוביץ ז"ל

ב"ט ביוני בקרב על גומת קבטיה בעמק דוחן
הבחין בטנק שנגשצ ובער, ללא סקודה יש לצבר
הטנק הבער כדי לבדוק אם יש נשעים. חוך כדי
פצולה זו נפגע החוליים הטכני, שליו סקר גוביץ,
החל בער. רוב חיילי החוליים נסגרו ובתוכם
הסמל גוביץ. אצ"ס כן הצליחו לצאת לשטח מת.
הסמל גוביץ שהיה מצוע קשה מכולם. סירב לצאת
לפני חבריו כשהוא אומר לחובשים: "טפלו בפצור"
ע"ם האחרים. לי אין פיקויים". כעבור דקות מספר
מת מפצור.

סגן אברהם סולוביץ ז"ל

לפני הקרבות התנדב לשרת ביחידה, אף על
פי שלא תשתייד למילואים. ב"ט ביוני בעת כיבוש
תל-פאחר שימש כסגן מסקר פלוגה, נטל את הס"ר
קוד על חסלוגה לאחר שמסקרה נחרב. עלה על
היעד בחוליים אחד, ספץ ראשון לתעלות ונהרג
לאחר שסייר בעצמו את 50 המטרים הראשונים
של תעלת הקשר.

טוראי יגאל טורקיס

בעת תלחימה על דרדה ב"ט ביוני שירת
כנהג בגדוד התוקף, משך הלחימה ותהתארגנות
על היעד חסגנו דרכי הגישה על ידי ארטילריה
סורית. גם מכוניותו של טורקיס נפגעה והוצתה.
משנפגעה מכוניתו, נטשה והבחין במכונית אמבר
לבס, העומדת בשטח המופגז ובנהגה שלקה בהלם.
ללא סקודה תפס את מקום הנהג שנפגע והחל
בהסעת פצועים מגקודת האיסוף הגדודית לסלוגת
החר"ס החטיבתית. במעשהו זה המשיך שעות
מספר, עד גמר פיוני הפצועים בציר שהיה נתון
מרבית הזמן תחת אש.

סגן אלוף משה קליין ז"ל

סקר על הכוח שנועד לכבוש את תל-פאחר,
הכוח נפגע מאש ג"ט בעת התנועה אל היעד,
ורוב החוליים מים יצאו מכלל פעולה. כדי לשמור
על רציפות התקופה אירגן כוח דגל קטן והסתער
בראש הכוח על היעד. נהרג תוך כדי לחימה
בתור היעד.

כמלאת שרושים

לנפילתו של סרן

אברהם סולוביץ

בקרב על הרמה.

לוח מודעות זועק —
אמת! מודעה בעתון מד-
הימה — יציב! נדר ריק.
נגוד משוע לבועשה פני-
מה. למערבולת הרגשות
המסרבת להאמין. להשי-
לים. לוותר. לא מתאים.
לא הולם לאדם הזה ש-
הכרת. אותן מודעות אבל
על הלוח. חסרות החשי-
בות עד כה, שהן תועקנה
אליך באמת מחרידה מכל
פנה? הן תפרדנה ביננו
על ידי מסגרת דפוס שהור-
רה? רגילה? שגרתית?
נסתגל. נבין, נכנע. ואז...
או אז תפקחנה העיניים.
או תתגלה מלוא משמעות
המעשה שעשית. גודל ה-
דבר שעבודו הקרבת חיך.
נחגת בתכונות מזפלאות.
טוב לב, יושר וכנות, מטי-
רות והבנה, והכל כלי-כך
הולם אותך. היית בן למור-
פת, חבר נאמן — ומעל
לכל בעל נפש אוהבת
ויודעת לעזור.
והכל מסביר אך כמעט
את עובדת הקליבה החוקה
שקרבת אותנו אליך.
צה זכאב על כי הלכת
מעמנו, חבר.

החבר'ה

"רץ תמיד ראשון"

אברהם סולוביץ ז"ל שזכה בצל"ש לאחר נפילתו

סגן אלוף מוסס קליין, שנפל בקרב וזכה לצל"ש, בשתי הזיות לחם אברהם, בראשונה — במשולש הגדול, לאחר מכן גם יום אחד ועבר לחזית השנייה — הרמה היסטורית. כמפקד פלוגה צעד אברהם בראש חייליו בהסתערות על בורג' בבול, המוצב הקשה ביותר, לאחר תל-פאחר, במצרכה זו נפלו חיילים רבים מפלוגתו של אברהם. הצלחת הקרב עלתה בחייהם, בתום מצרכה זו ראה אברהם, כי מחל-פאחר ממשיך האוייב לי- המטיר אש לעבר חיילי צה"ל. הוא לקח עמו זחלים ושבעה חיילים, בהדרכתו כונן הזחלים בדרך-לא-דרך, לביתן תל-פאחר, הסורים לא העלו בדעתם, כי בדרך הקשה והצדדית שבה כונן הזחלים על-ידי אברהם, תבוא הסתערות של כוחות ישראליים. אברהם ניצל זאת — והצלחה, הוא וחייליו הגיעו לתל-פאחר, כבשו אותו והשיגו תיקו את מוצבי האוייב עתה בדמה היה, כי הכל מיהר אולם לפתע כוונה אליו ואז פיקודיו אש חזקה, חייל סורי, שמצא מחבוא במקום-סתה, שם קץ לחיי אברהם ולהייהם של שבעת פיקודיו.

סרן אברהם סולוביץ ז"ל

קורס זה דבקות ומסירות לי- משימות — וסיים את הקורס בהצלחה רבה. כסגן-משנה קרץ בי עבר אברהם קורס-ציניחה, שזיכה אותו בכנפי צנחן. אברהם ביקש לפקד על מח"ל לקה קרבית בגולני, משהשיג את מבוקשו הגיע לגדוד הקרבי בו"א הידיעה של החטיבת, ושוב — צויין כקצין המצטיין של הגדוד. ב-25 בינואר 1967 כתב המח"ט אלוף-משנה יונה בן-השאל: "בחירתך זו מה"וה ביטוי להישגיך האישיים, להישגי החיילים שהנך מפקד דם", שלושה חודשים לאחר מכן — באפריל ש.ו. — סיים אברהם את שירותו הצבאי כ- סגן מפקד פלוגה ובדרגת סגן אברהם סולוביץ יצא לפולם החיים האזרחיים. תוכניתו הי- תח: לימודים באוניברסיטה, בין הזמנים — חיפש, וגם מצא, עבודה, לא היה איכסת לו אוסי העבודה, הוא רצה לעבוד — כדי לחסוך מעט כסף ללימודים, כך הגיע אל בית-הדפוס של "מעריב" כסר על פלחי פקצועי.

שירותו של אברהם צויין לשבח. הפגן אברהם הוע- לה, לאחר מותו, לדרגת סרן, המפקד החדש של הגדוד ספד לאברהם במלים אלה: "מסור וזאמן היה אברהם לי- חבריו, מעולם לא נרתע ולא היסס לבצע את הקשה במשימות שחשלו עליו, וכל זאת בחירוף נפש ובמסירות עיל- אית, מוחו היה מות גיבורים, מזועזעים מצער ואבליק גפר- דים אנו, חיילי הגדוד, מחב- רינו לגשק שלא יישכח פלכנו לעד."

מפקד הגדוד, סגן אלוף מר- סה קליין, נפל זמן קצר לפני שפדורי עושרת פילח את לבו של אברהם, עם נפילתו של מוסס נטל אברהם לידינו את הפיקוד על הגדוד, ועא לא ידע, כי אותו גורל שספד את מפקדו — צפוי גם לו, ובוחדאי לא ידע, כי הוא, כי- מפקדו, — יזכה, לאחר מותו, בצל"ש. וכאשר הוכרו על הענקת הצל"ש ונערך טכס הענקתו — לא נמצא אדם באמת מעמד שיקבל את התעודה, על שם אברהם סולוביץ.

בחורף, פן משמחת חלו- צים, חלץ תמיד בראש, לי- אחרי מותו צויין על-כך לי- שבות במכתבו של שר הי- במחוק, משה ריון, לחורים השכולים נאמר: "אברהם סולוביץ גילה אומץ-לב לי- מופת, מסיקוד על הפלוגה חיה דוגמה ומופת לחייליו, בעת חלחומה בתעלות רץ תמיד ראשון. אברהם שירת בגדודו מתוך התנדבות, שי- רותו צויין לשבח".

תודות לכוח עצמו — כוח שמקורותיו היו כשרון, מסי- רות, נאמנות ולהט — התקדם בלימודיו ובשורות צה"ל. כבר בגיל רץ ניגלו כשרונותיו, אברהם — שנולד בווינה היין שבגרמניה (1947) — הגיע לי- ארץ בחיותו בן שנה, הוריו, שעברו את כל מדורי הגיהנום הנאצי, תקעו יתד באזור, כאן זכה לצל"ש ראשון בחייו: בגיל חמש המליצה הנגנת לי- העבירו לבית-הספר.

חמש שנים בלבד ישיבה משי- פתת סולוביץ באזור, הוריו החלוצים נענו לקריאת, מן העיר אל הכפר — ונתנו ידם להקמת המושב, יד גתן, אבי- רהם עבר לבית-הספר שבמר- כו הכפרי, נהורה, גם כאן, כבאזור, ונגלו כשרונותיו הי- מעולים ותכונותיו הנפלאות כתלמיד וכחבר, בהתמדה רבה המשיך בלימודיו — עד שנא- לץ שוב לעקור ולהזור לאזור, לאחר שאביו נפגע (בשנת 1959) בתאונת-עבודה ולא יכול היה להמשיך בעבודה הקלאית. תתנה תבאה של אברהם היתה — הגימנסיה הריאלית בראשון-לציון, בה הצטיין בי- לימודיו במל המקצועות, ובמ- יחד במקצועות הריאליים, עד פי בגיל 17 קיבל את תעודת הבגרות, בסיום לימודיו התי- כוניים בגיל צעיר זכה, איסוא, לצל"ש חשני בחייו.

מצוייך בתעודת-הבגרות המצויינת — לא פנה אבר- הם ללימודים, אלא כיוון את עצמו לשיירות בצה"ל, כטרם חיוב אותו החוק לי- כך, גם כאן עשה חיל. לאחר הסירונוט נשלח לי- קורס-מכרים של חי"ר, אותו סיים כחניך המצטיין. לאחר תקופת קצרה, בה סיקד על כחה, תמלץ לקורס קצינים טרביים כדרכו, גילה גם בי-

בן אברהם
לזכר סגן א. סולוביץ'
נבדח מלהמת ששת הימים
שנפל בקרב על רמת-הגבולן

חולון

סגן אברהם סולוביץ

עם גיוסו לצבא עבד ולמד, יומן היה דחוס ביותר, יום עבודה ארוך ואחריו לימודים מפרכים ואת שנייה הם עשה בהצלחה. בתכניותיו היה להמשיך ללמוד מיד עם שחרורו ואמנם כך היה.

בצבא בחר לו את הדרך הקשה ביותר, דרך שהובילה לקורס מכי"ם קורס קצינים ושרות בתור מ"מ ב"גולני". אהוד היה על פקודיו ומפקדיו. היה לפקודיו גם מפקד וגם חבר ומפקדיו בחרו בו כקצין המצטיין בגדודו.

חודש לאחר שחרורו נקרא שוב אל הדגל וביקש להילחם יחד עם אלה שהדריך וחינך בשירותו הס"ד, בידעו היטב את הסכנה הכרוכה בכך.

נפל בראש אנשיו בקרב על שחרור רמת-הגולן. בן מסור וא-הוב אבד להוריו. ורע נאמן לחבריו.

נולד ב-1947. הוא עצמו פועל בנין ואביו מיציבי סולל-בונה.

התייצב ב-26.5.67 ולפי בקשת המפורשת הועבר ליחידתו בחטיבת "גולני".

נפל ברמה הסורית ב-9.6.67.

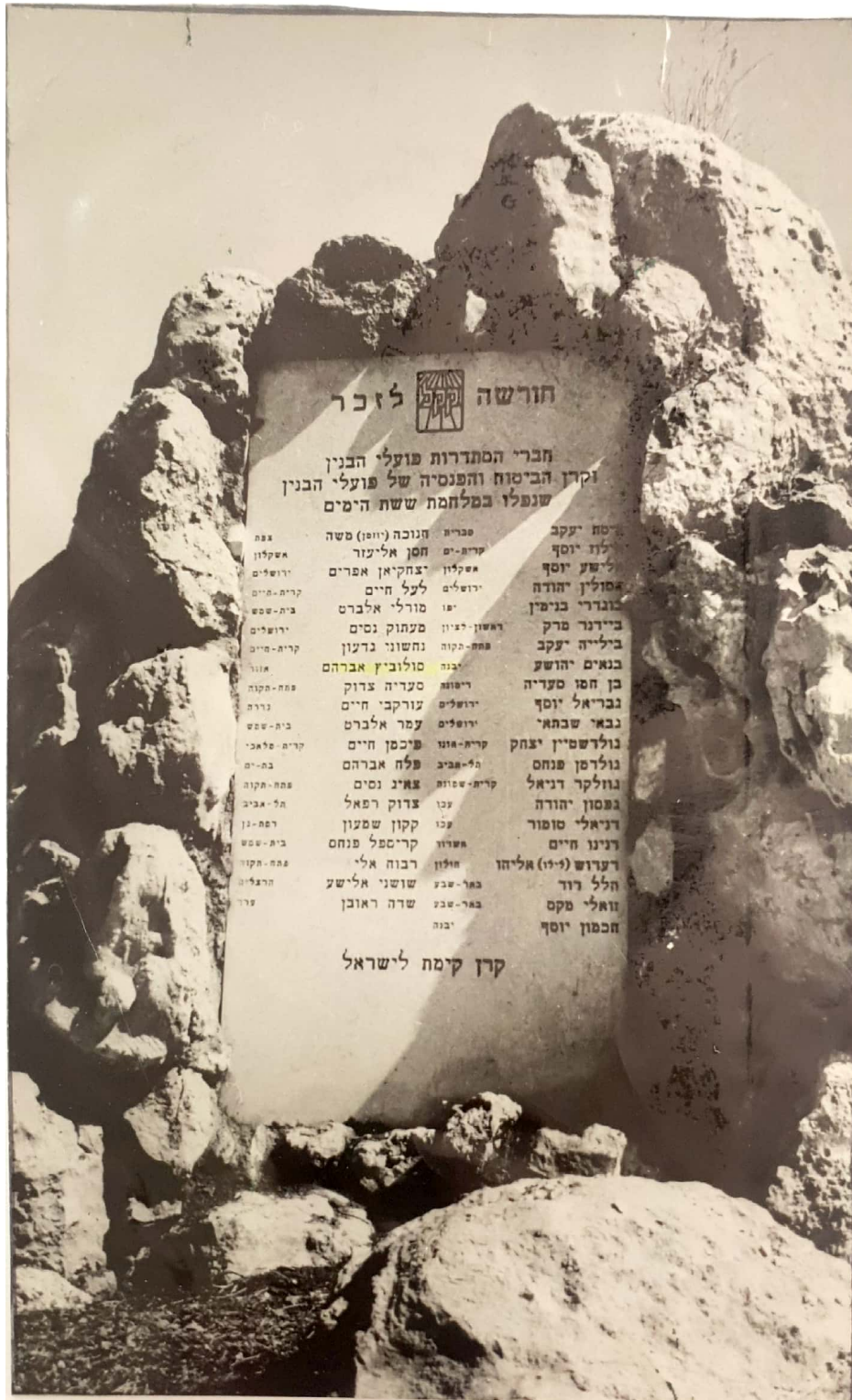
חבריו ליחידה

סגן אברהם סולוביץ ז"ל
על אומץ לב ורוח התנדבות.
לפני הקרבות התנדב לשרת ביחידה,
אף-על-פי שלא השתייך למילואים. ב-9
ביוני, בעת כיבוש תל-פחר, שימש כסגן
מפקד פלוגה. נטל את הפיקוד על ה-
פלוגה, לאחר שמפקדה נהרג. עלה על
הקו בנחל"ם אחד, קפץ ראשון לתעלות
ונהרג לאחר שטיהר בעצמו את 50 ה-
מטרים הראשונים של תעלת הקשר.

**הפקום אשר אתה עומד בו
בדפם של לוחמי גולני נגאל**

סגן אלוף קליין פשה
 רב סרו פז צבי
 רב סרו קרינסקי אלכסנדר
 סרו סגל שלמה
 סרו תשבי פיכאל
 סגן גדיאל זבולון
סגן סולוביץ אברהם
 סגן רפמן אהוד
 רב סמל אימברו ליאון
 סמל הרטמן אליפלך
 סמל כהן אלי
 סמל רוזנבלום דב
 סמל ריפון אברהם
 רב טוראי אביטן יעקב
 רב טוראי אהרוני יאיר
 רב טוראי בן יקר אליהו
 רב טוראי גפיל אהרון
 רב טוראי דוד זאדה שלמה
 רב טוראי הנדלר דוד
 רב טוראי חובן צבי
 רב טוראי חפו דניאל
 רב טוראי טרטנר גרשון
 רב טוראי כהנא יגאל
 רב טוראי לוי יעקב
 רב טוראי לייבו יוסף
 רב טוראי פושקוביץ אליעזר
 רב טוראי פינקס פשה
 רב טוראי צאיג נסים
 רב טוראי צוקרמן ברוך
 רב טוראי קאופמן אברהם
 רב טוראי קילפן יוסף
 רב טוראי קרקוקלי ששון
 רב טוראי שבתאי יוסף
 רב טוראי שטיבלין אליהו
 טוראי ראשון איתוח יעקב
 טוראי ראשון אלישע יוסף
 טוראי ראשון בסון אברהם
 טוראי ראשון ברוך יוסף
 טוראי ראשון ברקוביץ וילהלם
 טוראי ראשון גבריאל יוסף
 טוראי ראשון דריפר פשה
 טוראי ראשון זבדי יואל
 טוראי ראשון זנדני עובדיה
 טוראי ראשון זעירא נסים
 טוראי ראשון חנוכה פשה
 טוראי ראשון יצחקי זלמן
 טוראי ראשון יצחקיאן אפרים
 טוראי ראשון ירון יעל
 טוראי ראשון לוי שמואל
 טוראי ראשון פיטלמן עצמון
 טוראי ראשון פנצור יוסף
 טוראי ראשון נחום דוד
 טוראי ראשון נחפיאס פשה
 טוראי ראשון עזר יעקב
 טוראי ראשון פסקל שלמה
 טוראי ראשון קרן אליהו
 טוראי ראשון שוקרון אפנון
 טוראי ראשון שירזי דוד
 טוראי ראשון תמאס גבריאל

חורשה לקקט לזכר

חברי המדרות פועלי הבנין
וקרן הביטוח והפנסיה של פועלי הבנין
שנפלו במלחמת ששת הימים

צפת	חנוכה (יוסף) משה	סבריה	יסת' יעקב
אשקלון	חסן אליעזר	קריית-ים	לנו יוסף
ירושלים	יצחקיאן אפרים	אשקלון	לישע יוסף
קריית-תימן	לעל חיים	ירושלים	מולין יהודה
בית-שמש	מורלי אלברט	יפו	בוגרי בנימין
ירושלים	מתחוק נסים	ראשון-לציון	בידור מרק
קריית-תימן	נחשוני נרעון	פתח-תקוה	בילייה יעקב
אונג	סולוביץ אברהם	יבנה	בנאים יהושע
פתח-תקוה	סעדיה צדוק	דימונה	בן חמו סעדיה
נורת	עורקבי חיים	ירושלים	בבראל יוסף
בית-שמש	עמר אלברט	ירושלים	נבאי שבחאי
קריית-מלאכי	פיכמן חיים	קריית-אונג	גולדשטיין יצחק
בת-ים	פלה אברהם	הל-מגיב	גולדמן פנחס
פתח-תקוה	צאיג נסים	קריית-שטות	גולדקר דניאל
הל-אביב	צדוק רפאל	עכו	גפסון יהודה
רמת-גן	קקון שמעון	עכו	דניאל סומור
בית-שמש	קריספל פנחס	אשרוד	דנינו חיים
פתח-תקוה	רבוה אלי	חולון	רערוש (ינו) אליהו
הרצליה	שושני אלישע	באר-שבע	הלל רוד
ערד	שדה ראובן	באר-שבע	זואלי מקס
		יבנה	חכמן יוסף

קרן קימת לישראל

צבא הגנה לישראל
 יחידה ז.צ. 2/82
 ד' בסיון תשכ"ז
 1967

אברהם
 אסתר סלומון
 אלזר, ק"מ 13

אסתר יקרה!

מימי אברהם הרק והימי חסימת ארצנו אהבתכם כרגע
 זו קהילת הנוער של החוגנו א/948695 סניף סלומון
 אברהם אשר לא חזרה ארצנו תפקידו של דלת הנוער
 התאריך 10 סיון תשכ"ז, 9 יוני 1967, את תקופת מימי
 חסימת ארצנו איפה שאיפה נאמרים נאמרים ארצנו. מימי
 חסימת ארצנו נחמו החתול לפי הקרה זה נחמתי ארצנו
 החייה.

אשר ולמנו היה אהבתכם אהבתכם, נאמרים ארצנו ולא היסס
 ארצנו את הקרה אהבתכם אהבתכם ארצנו אהבתכם
 לפי אהבתכם אהבתכם. אהבתכם אהבתכם אהבתכם.
 אהבתכם אהבתכם אהבתכם אהבתכם אהבתכם אהבתכם,
 אהבתכם אהבתכם אהבתכם אהבתכם אהבתכם אהבתכם.

מה סניף יפרח חיים
 אהבתכם אהבתכם

בן אברהם
לזכר סדן א.סולוביץ'
בבור מלחמת ששת הימים
שנפל בקרב על רמת-הגולן

צבור הפועלים היציבים וההבוועים בסולל בונה

מרכיז את ראשו לזכר חבריו הגיבורי
שנפלו על הגנת המולדת

ברשי יהודה — ירושלים
זלצר אריה — חיפה
חכמון יוסף — רחובות
נחשוני גדעון — חיפה (נגרית המפרץ)
שחר (וידא) יעקב — ירושלים

אנו משתתפים באבלם של חברינו שיקיריהם הקריבו את חייהם
על מזבח המולדת

למשפחת הח'	אדמוני גבריאל	- בנפול בנו	יעקב	תל-אביב
" "	אשכנזי ציון	" האח	דוד	הרצליה
" "	בן-אור (אורבוך) יהושע	" בנו	אריה	הרצליה
" "	בינגולד צבי	" "	יעקב	חיפה
" "	גבריאל יונה	" "	יוסף	ירושלים
" "	גולדברג אברהם	" "	ישעיהו מאיר	תל-אביב
" "	טסמניצקי זאב	" הבן	יוחנן	הרצליה
" "	סלוביץ אלכסנדר	" "	אברהם	אזור
" "	פרומר צבי	" חתנו	צבי	תל-אביב
" "	רוטפלד משה	" בנו	יורם	אילת-נתני
" "	רשקס יעקב	" "	אברהם	פתח-תקפה
" "	רוזן (רוזנבוים) פנחס	" "	עוזי	חולון
" "	שולמן שמחה	" "	בנימין	חדרה
" "	שוחט משה	" חתנו	אורי	תל-אביב

במותם צוו לנו את החיים, תהי נשמתם צרורה בצרור החיים
בין גבורי האומה

מתעודותיו

1964-65
1963/64

1964-65

Player's Signature

Member of

.....

.....

Secretary

.....

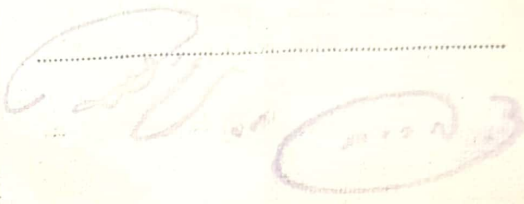

רשום בקבוצה

הפועל אזור

17.9.63, ניתן בתאריך

המוכירות

ההתאחדות לכדורגל
בישראל
ISRAEL FOOTBALL ASSOCIATION

סולוביץ פרנסוא (47)

כרטיס שחקן מס. 38147
No. PLAYER'S CARD

הוראות:

1. השחקן חייב לתחום על הכרטיס.
2. כרטיס זה ישאר במוכירות האגודה וישמש לזיהוי השחקן בכל משחק (הכרטיס יצורף לרשימת השחקנים המוגשת לשופט).
3. לכרטיס זה תוקף חוקי רק אם הוטבעה עליו חותמת האישור לשנה השוטפת.
4. במקרה שהשופט יוציא את השחקן מהמשחק, ישאר הכרטיס בידי השופט ועל השחקן להופיע בפני ועדת המשמעת בישיבתה הראשונה, ללא כל הזמנה (אם השופט ישבח לקחת את כרטיס השחקן שהוציא, תיבת האגודה להמציא מיד את הכרטיס להתאחדות).

אברהם - בר מצווה עולה לתורה

אברהם בילדותו

Szalavec Ávrám 71

— Egy hős sívjára —

Mindössze 20 éves volt, amikor a szíriai fennsíkért vívott harcban halálos sebet kapott. Ebből a 20 évből hármát töltött a hadseregben, mert 17 éves korban

önként jelentkezett katonai szolgálatra. Ez év május elején leszerelt, de néhány nap múlva ismét önként jelentkezett. Érezte, tudta, hogy szükség van rá.

Szalavec Ávrám főhadnagy, ardélyi szülők gyermeke, németországi DP-táborban született. Alig egyéves volt, amikor az ország kapui megnyíltak és szülei alijázhatják. A család a Tel-Aviv melletti Ázor községben telepezték le, és az élénk, jóeszű Ávrám a katonaságról álmodott. Mint minden izraeli gyermek, ő is érezte az ellenséges ostromgyűrűt, a szomszédos népek gyűlöletét. Ez nyomta rá bélyegét kibontakozó jellemére. Érezte, hogy eljön egy nap, amikor szembe kell nézni az ellenséggel és az országnak elsősorban katonákra, jó katonákra van szüksége.

A háromévi szolgálat után, főhadnagyi rangban szerelt le és elhatározta, hogy tanulni fog, hogy behozza a mulasztásokat. Az idő azonban nem volt alkalmas a tanulásra. Alig vetette le az egyenruhát, riasztó hírek jöttek Nasszér háborús szándékairól, a lapok közölték szájtehető kijelentéseit, hogy elpusztítja Izrael népét. Szalavec Ávrám főhadnagy nem várta meg a hivatalos behívót, hanem önkéntesen jelentkezett egységénél.

A szíriai magaslatért vívott harcot még nem írták meg, de kétségtelen, hogy Szalavec főhadnagy hőstettének komoly, nagy fejezetet fognak szentelni. Ő volt az, aki katonái élén behatolt a szíriai futóárkokba és egymásután némitotta el az ellenséget. A csatának ebben a fázisában a küzdelem könyörtelen volt: Ember ember ellen harcolt, késsel, puskatűssel, ököllel. Szalavec főhadnagy már megsebesült, de úgy érezte, hogy nem törődhet a sebével, mert a Tel-Dán magaslatot haráló bunkerből az ellenség még mindig tüzel. A fiatal katonatiszt megkerülte a bunkert, felkuszolt annak letelijére és a lövésen át dobta be a gránátokat. Az ellenállás megtört, a magaslat haderőnk kezébe került. Ennek az utolsó szíriai erődnak a meghódítása nyitotta meg katonáink előtt az utat Kuneitra felé.

Amikor Dávid Elázár tábornok, az északi hadtest parancsnoka és vezértára összehozták a szíriai hadjárat eredményeit, külön megemlékeztek erről a csatáról és ennek a fiatal főhadnagynak bátor, halált megvető, hősiességét magatartásáról.

Szalavec Ávrámot mindenki szerette. Egyik barátjának a nekrológiájából vesszük a következő sorokat:

„Családod és barátaid gyásza mérhetetlen. Csak egy olyan kivételes embernek, mint amilyen Te voltál, adhattam meg, hogy egy nép hőse legyél. Rövid életedben mindenben kitűntél. Első tanuló voltál, szüleid legjobb gyermeke, büszkesége, reménye. Szíved melegét, jószágát bőszégesen árasztottad barátaidra. Izrael oltárán a legnagyobb áldozatot mutattad be, saját fiatal életedet adtad azért, hogy megmentsd néped a pusztulástól. És mi, akik ismertünk, tiszteltünk és szerettünk, amíg élünk siratni fogunk”.

Gyászoló szülők honvédelmi kötvényt jegyezték

Eszter és Pinchász Kolo-decki bát-jámi házaspár, aki elvesztette fiát a mostani győzelmi háborúban, tegnap megjelent a honvédelmi kölcsönkötvények terjesztésével foglalkozó bizottságnál és 90 ezer font összegű kötvényt vásárolt. Bát-jámi asszonyok szervezett csoportja tegnap együttesen 15 ezer font összegű honvédelmi kötvényt jegyezték személyes megtakarított konyhapénzükből. Az asszonyok csoportja Mayer asszony, az ismert iparvállalkozó hitvesének, valamint Lea Rothschild, a bát-jámi polgármester feleségének kezdeményezésére határozta el a honvédelmi kölcsönkötvények vásárlását.

בקירבת נעמוש, החל לנוע לעבר היעד. עלה על דרך הנפט, מצא שם טנק בודד, מנותק מיחידתו, ופקד עליו להצטרף אליו. השיירה כללה עתה — ג'ים סיוור, שלושה זחל"מים, טנק. הדרך משכה אל בית בודד, מתחה לזעורה, אך באותו מקום כוננה אל השיירה, אש מקלעים. רובקה חזר אל דרך הנפט, ירד בה צפון נה והגיע אל תחתית היעד הצפוני ממזרחו. שם נעצר, ניסה להתקשר עם המ"פ אהרון ולברר מה המצב.

בינתיים הגיע טנדר של רביסון צבי פו לסייע באיסוף הפצועים. זחל"ם אחד משירתו של רובקה נפגע ואנשיו עברו אל הטנדר, שנושאר ליד היעד הדרומי. כשנפגשו צבי פו ורובקה גועצו ביניהם מה לעשות, פגע כדור בראשו של פו והרגו.

רובקה הצליח להתקשר ברשת הפני-מית עם המ"פ. הלה הודיע לו שהוא נר-תר עם עוד שני אנשים, שהיעד הדרומי כבוש ויש להיכנס אל הצפוני ולשתק. רובקה פקד על יונתן לקחת חוליה, להי-כנס ליעד הדרומי ולרתק את הצלפים היורדים מצפון. הוא הודיע על כך לאהרון. בינתיים הגיע זחל"ם של סרן אברהם סולוביץ', שחזר מכיבוש מוצב בורג'י-באביל. סולוביץ' נפגש עם רובקה במבוא היעד הצפוני. הוא הכיר את המוצב מתוך התדריכים ותכנוני הקרב. נכנס לתעלה עם ששה אנשים והתחיל לטהרה. הת-קדם בה ממזרח למערב. בהגיעו לקירבת בית-האבן שבצפון — נורה ונהרג.

הפועל חולון

תחרויות שחיה

לזכר

סרן א. סלביץ ז"ל

המועצה המקומית
אזור
מועצת הפועלים
משפחת סולוביץ

ה ל מ נ ה

הנכם מזמנים להשתתף בטכס
הסרת הלוט מהאנדרטה לזכרו
של סרן סולוביץ אברהם ז"ל.
הטכס יתקיים ביום רביעי כ"ג
בתמוז תשל"ב (5. 7. 72) בשעה
6.00 אחה"צ בגן "אברהם" ברח'
קפלן באזור.

20.6.07
אהרון ורדי
40 שנה לקרב תל פאחר

"תל הגיבורים"

משפחות שכולות, לוחמים ותיקים וצעירים בעבר ובהווה ואורחים יקרים.

המקום בו אנו נמצאים ומהלכי הקרב על **תל הגיבורים** הזה, ידועים ומוכרים. התעלות והבונקרים המבוצרים מספרים את אשר אירע כאן במלחמה.

היום, לאחר 40 שנה, שוב נפגשים הלוחמים והמשפחות השכולות, נזכרים, כואבים ומתרגשים כאשר פוגשים חברים לקרב.

בעמדי כאן היום לפניכם, **בשם הלוחמים**, גיבורי גדוד 12 בחטיבת גולני, לוחמים שנאבקו וחרפו נפשם, לוחמים שנפצעו ואלה שזכו לראות את השלמת המשימה. נזכור ונאמץ אל ליבנו את לוחמי השריון, הסיירת, מפקדים מהחטיבה שלקחו חלק בכיבוש התל.

בשם הלוחמים והגיבורים האלה אומר:

למדנו מאבותינו המייסדים וראינו את מאבקה של המדינה על קיומה ועצמאותה לאורך השנים. ידענו שבכל עשור, נקראים מיטב בניה לעת מבחן לשמור על המולדת.

ואז, בשנת שישים ושבע שוב איימו על קיומנו. המצרים ריכזו כוחות בדרום, הירדנים העבירו צבא לירושלים והסורים הפגיו את יישובי אצבע הגליל.

הקרבות מתחילים, סיני נכבשת, ירושלים בידינו, אך אנו, לוחמי גולני, עוד לא תרמנו את חלקנו. חולף עוד לילה בצפייה דרוכה לקבלת הוראה. והנה עם עלות השחר הגיעה הפקודה לעלות לרמה. שעון המלחמה עבורנו החל לתקתק. לוחמי הגדוד מתייצבים אל מול המשימה אחוזי התרגשות מצד אחד ומנגד, דרוכים ומתוכים לקראת הבאות. התארגנו על ציודנו, עלינו על הזחל"מים ושעתנו לנקודות היערכות ליציאה לקרב.

ברגעים המעטים שעברנו בקרית שמונה ותושבים נופפו בידיהם להצלחתנו, עסק כל אחד מאתנו בשינון תפקידו, בשחזור התוכניות ובהנחיות מפקדיו.